

Curentul

MAI MULTĂ DRAGOSTE DE NEAM

Discutând cu un student dela Facultatea de Teologie din Cernăuți, asupra curentelor politico-sociale din Bucovina—acest student fiind și învățător într'un sat din apropierea orașului nostru, cu vechea lui tradiție culturală—am rămas surprins de felul său de a judeca, știindu-l student foarte bun și cunoscându-i originea și greutatea ce a avut și are încă de îndurat, spre a-și desăvârși cultura. Întrebându-l ce gazete citește mai mult, mi-a răspuns că îi place „Curentul” la care este și abonat. Cum acest ziar nu are o vechime destul de mare și presupunând că îi place să-l citească de când a dus campania contra lui Găetan—am mai întrebat:

Dar „Universul” nu-ți place? Răspunsul a fost că-i plăcea mai înainte, fusese chiar și abonat, dar acum preferă „Curentul”. Nelăbindu-l cu întrebările de ce preferă acest ziar, mi-a răspuns, în fine: „Pentru că duce campanie contra Mitropolitului”.

Nu am de gând să fac aici proces vreunei gazete, sau autorilor articolelor ce au susținut o campanie așa de violentă, contra celui mai înalt demnitar pe care îl are Biserica ortodoxă. Însă trecutul acestui student după faptul că a făcut seminarul în Ioldova, unde autoritatea și demnitatea Mitropolitului, inspiră respect nu numai unui seminarist ortodox, dar și celui care, ca cetățean, se pare că mentalitatea tinerilor de după război, este dominată de un germen parasitar al descompunerii, lansat pe nesimțite de politicianismul încarnat și josnic, ce trebuie bunul simț până și la tinerii publicați din poporul care, n'a cunoscut până la politica sufragiului universal această zăpăcire.

Avem convingerea că, acei ce ar vrea să judece imparțial și-ar da imediat seama că motivul pentru care a fost atacat înaltul Erarh, este un motiv politic. Dar interesații, nevoind să-și înțeleagă de cât rău fac instituției care în momentele actuale are nevoie de prestigiu deosebit, în fața celorlalte profesii din România Mare,—atacă fără rezerve. Ori dacă tineretul ar avea o conștiință morală clădită pe mai multă dragoste de neam și credință întru Dumnezeu, n'ar avea mai multă putere să se țină dârzi în fața acestor întinări ale descompunerii?

CERBER

A patra putere a Statului

Manualul de cultură al omului de astăzi este ziarul. Ziarul e profesorul poporului.

KARL HAUER

De bună seamă că cel care a spus întâia dată despre presă că este a patra putere a Statului, a avut multă dreptate; căci presa creiază opinia publică, fiind o sugestie continuă, de fiecare zi, a zecilor și a sutelor de mii de cititori. Prin afirmația repetată zilnic, a acelorași idei, prin expunerea mereu a acelorași argumente, prin răspândirea dărzi a acelorași convingeri, presa reușește, în scurt timp, să schimbe mentalitatea cititorilor și, ceea ce-i mai interesant, reușește să și-i facă adepții ei necondiționali. Presa, prin urmare, e o putere formidabilă, a cărei influență enormă reușește să impună opiniei publice, o părere, o atitudine, o linie de conduită și o concepție—cea mai nouă—smulșă din ritmul evenimentelor zilnice.

Căci adevărata menire și datoria imperioasă a gazetarului—în înțelesul înalt al cuvântului—este de a da un tot sintetic al situațiilor de fiecare zi, de a analiza și organiza sensul faptelor diverse și al diverselor sugestii și de a depăși sbuciumul cotidian, pentru a statornici o linie continuă a evenimentelor și o legătură neîntreruptă a ritmului vieții publice și sociale.

Presă, deci, în ultimă analiză, este îndrumătoare opiniei publice și făuritoare moralei curente.

Aceasta este presa ideală, adevărată a patra putere a statului, care servește desinteresată și pe celelalte trei.

Alături de aceasta, însă, mai este și o altă presă, care n'are nici Dumnezeu, nici Patrie: presa închinată într-un idolul Banului. Cea care distruge autoritatea și prestigiul celor

mai valoroși oameni ai statului, cea care înalță mediocritățile pe cele mai înalte culmi ale simpatiei, cea care minează credința statului și cea care terfelește idealurile nației.

Presă aceasta negustorească luptă cu aceeași convingere, azi pentru libertate, mâine pentru tiranie; azi propovăduiește cinstea și adevărul, mâine calomnia și minciuna, badjocura și intriga. De obicei, în această presă este amestecat și politicianismul fără suflet, imoral și anarhic.

Gazetăria aceasta este mai mult decât dăunătoare pentru opinia publică. Este un ferment disovant și un agent de pervertire morală al cititorilor. De aceea trebuie înlăturată și evitată, cât mai mult posibil.

Se vorbește, de o bucată de vreme, despre înființarea unui institut de presă. E tot ceea ce poate fi mai nimerit pentru renașterea presei noastre. Domnul profesor universitar Dimitrie Gusti merită toate laudele pentru această nouă și mult utilă inițiativă. Cei ce se vor destina ziaristicii, vor căpăta, în acest institut, cunoștințe sistematizate din toate domeniile culturii omenești—cu acestea își vor înarma talentul.

Tot acolo, probabil, tinerii gazetari vor învăța să fie decenți în limbaj, să nu aștearnă pe hârtie expresii pe care se rușinează a le rosti, să nu păteze cu cerneală, cinstea—supremul bun al unui om, să nu împoarte cu venin așezăminte țării și pe conducătorii ei și să nu jignească imaginea sfântă a Patriei și a Nației—a Credinței și a Culturii românești.

C. N. TURCU

AMORUL PROFESIUNEI

de V. DORNEANU

Nu de mult am dat într-o revistă intitulată, mi se pare, „Revista Învățătorilor”, peste accentele unui deziluzional învățător, vrednic de talia pesimismului lui Leopardi...

Din text reieșea că învățătorul era din cei mai tineri.

Un tânăr învățător, care a îmbrățișat cariera de apostol al națiunii, cu tot optimismul și avântul tineretii, vede deodată înaintea deșertăciunea speranței în toată goliciunea ei: o leafă insuficientă, cu care nu se poate trăi și care constituie ciotul, de care și-a rupt gâtul optimismul său zvăpăiat.

Tot așa, de curând, a fost un congres al preoților din întreaga țară la București (mi se pare astăzi iarnă). Printre chestiunile dezbătute acolo, a fost și inevitabila chestiune de ordin material: salariul. Tot întâmplarea a făcut să intru chiar atunci acolo. Nu știu ce vor fi experimentat ochii asistenței, când s'au dezbătut cele spirituale (fiindcă spun că n'am fost dela început) dar când s'a cerut de către orator (un foarte voinic preot) mărirea lefurilor preoției, ochii înalților prelați se volatilizau într-o emanație, ce se fixa lacom pe o stabilizare fictivă, depărtată... Iar doamnele dela tribună (probabil doamne preotese) aplaudau frenetic... atâta știu, deoarece fiind și eu la tribună, nu puteam avea perspectiva să le studiez privirea...

Iar acum, ecoul plângerilor dela congresul învățătorilor din Galați se isbește încă de munți nepăsători... Am citit, tot în acest sen, un articol, bine simțit în „Curentul” (probabil că se vor fi scris mai multe).

continuare pe pag. 2-a

SPRE A SE ÎNȚELEGE ROLUL SOCIAL

AL PREOȚIMEI...

de Pr. M. GAVRILESCU

Politicianismul în lupta-i aprigă de a exploata fără milă nevoile mulțimei în atmosfera încă tulburată de greutatea războiului, se împiedcă de acțiunea socială a Bisericii, a cărei reprezentanți caută să trezească în suflete conștiința creștină—și pentru că această activitate socială a preoției lovește și începe a paraliza în regul plan de exploatare a politicianismului, s'a început o reacțiune contra noastră sub diferite forme de manifestare — Politicianii de meserie prin puterile politice de care dispun caută să ne închidă porțile ca să nu mai pășim în viața publică; iar alții cari în vrâsta cărței tună și fulgeră contra politicianismului, iar la maturitate se fixează în rolurile pe care în tinerețe le au combătut, ne trimit înapoi spre altare, sub pretext că ne opresc canoanele de a ne ocupa de

treburile lumești — incompatibilitate morală, trădare (sic)... etc.

Față de politicianii de meserie poziția noastră e fixată: vom interveni în toate ocaziile în virtutea legilor în vigoare și vom trezi conștiința social-creștină în masele populare, spre realizarea cererii:

„Precum în cer și pre pământ”

Iar pentru cei care necunoscând rolul social al preoției, încearcă să atace probleme ce nu intră în cadrul cunoștințelor lor și se multumesc numai să repete unele păreri subiective ale marelui (?) critic francez Julien Benda. Le punem la îndemână următoarele concluzii filosofice: „Ar fi însă și copilăresc și neexact, dacă mișcarea socială modernă a Bisericii s'ar privi numai ca pornită dintr'un spirit de concurență.

Trebuie să vedem în această activitate mai degrabă trezirea con-

științelor creștine, la întrebarea ce li se făcea dacă Biserica n'a trădat cumva pe Hristos. — Dacă absorbite de preocupările transcendente, dacă nu cumva cerând la fiecare moment prin rugăciunea domnească „pâinea noastră cea spre ființă”, n'ar fi scăpat din vedere ca asemenea cereri aveau să se realizeze pe acest pământ. — Dar în afara de această trezire a conștiinței sale sociale, Biserica creștină — prin reprezentanții ei — a fost solicitată în nenumărate rânduri să intervie în conflictele reale ale vieții, să contribuie în chip efectiv la realizarea imparției lui Dumnezeu și aici pe pământ în condițiile istorice și reale ale vieții. — (Ch. Gide, Les institutions de progrès social 1921)

Iar Gustave Le Bon în Psychologie des foules, 1925, conchide: „Reforma individului nu se poate obține de cât prin un sistem de educație integrală care are de scop să întărească în spiritul omului ideile fixe — ideile cardinale — și să facă, ca deprinderile morale pe care oamenii le practică în mod conștient, să pătrundă în in-

continuare pe pag. 2-a

Citiți „Avântul”

IMORUL PROFESIUNII

continuare din pag. 1-a

Este drept, domnilor, că oricine râiește mizerabil în țara asta, când funcționar cinstiț, om de carte și învățătură și orice, afară de om politic, întreprinzător de stațiuni climatice și director de varieteu...

Știm! Și nouă ne face rău ciocănitul în tarabă a văsuitorului de ghet, când trecem cu ele nefăcute sau roase de parcă sunt de antilopă! Și pentru noi, fiecare ciocănitură în tarabă e înfigere, mai adâncă, în minte, a faptului că n'avem nici un leu în buzunar — fapt, pe care — poate transportați de cine știe ce gânduri — îl uitaseam un moment.

Iar când treci gânditor pe stradă, împunsătura discretă în piept a unei domnișoare cu tarabă (sistemul stupid al chetelor!) te trânteste în noroiul realității și-ți amintește că buzunarele sunt balonate cu... vânt!

Domnilor, toți suferim materialicește! Dar eu cred că în direcția asta sinceritatea trebuie ascunsă. Să fim tari, chiar când sufletul e supus tentației milogeiei materiale.

Apostolatul unei profesii nu e spulberat niciodată de uraganul materiei. Iubirea profesiei are ceva din amorul sfânt al îndrăgostiților!

Cine și-ar imagina vreodată că iubita lui are nevoie de mâncare s'au alte cerințe materiale! (Poate aici e artifiiciul naturii, înlesnind căsătoria. Hât târziu, vede totuși îndrăgostit — când pasiunea și-a luat sborul — că amanta are și gură...)

Știm că tocmai corpul dascălilor ar trebui renumerat cel mai satisfăcător, prin faptul că dintre toți intelectuali, cari acumulează cultură, ei singuri o strâng spre a o da altora — ei, fiind secretul continuității civilizației!

Dar dacă o mentalitate cretină nu înțelege asta! E așa de greu de înțeles!

Și în lipsa acestei înțelegeri din partea celor în drept, poștați idealismul!

Încearcă să te convingi tinere apostol că un ideal trainic, pe care d-ta l-ai crescut cu seva tinereții, nu se poate sfărâma de insuficiența lefii.

Sunt cu atât mai convins de aceste rânduri, cu cât ele mia-u fost sugerate de unul de-ai d-voastră!

...Cu toții suferim! Subsemnatul scrie acestea într'un birou de fabrică din... Metropola Căldurii! La umbra castanului de la geam, termometrul arată 35°! Cât va fi oare la soare!?

VASILE DORNEANU

Reinoim apelul făcut abonaților noștri, cari nu și-au achitat încă costul abonamentului de a ni-l trimite, cât mai neîntârziat, prin mandat poștal.

SPRE A SE ÎNȚELEGE

ROLUL SOCIAL AL PREOȚIMEI

continuare din pag. 1-a

conștiința lor și să le urmeze în chip mecanic fără să se mai întrebe dacă e bine sau nu, dacă trebuie să le practice sau nu — Cu alte cuvinte să facă pe toate virtuțile și practicile morale să intre în însăși făptura psihologică a oamenilor! — Către aceasta tinde întreaga activitate a Bisericii creștine, fiind sprijinită și de marea masă a credincioșilor ei ortodoksi sau nu, din numărul cărora nu vom menționa decât pe John Ruskin, Th. Carlyle și Lew Tolstoi supranumit și Goethe al creștinismului (R. Rolland, care gândia la o lume de mucenici

MORALĂ ȘI EDUCAȚIE

Ne mai amintim de scandalul cu piesa lui Verneuil...

Autorul vine cu piesa în țara noastră, acompaniat de o compatriotă — noastră — artistă la Paris — care interpretează rolul eroinei din piesă: o studentă româncă prostituată la Paris.

Studentimea a protestat atunci cu toată indignarea. Refacerea moravurilor prin ridiculizare sau o biciuire mai adâncă, eu cred că depinde de obiectul ridiculizat.

Când obiectul ne interesează și ridiculizarea o facem din dorința de a-l vedea reintegrat, biciuirea nu trebuie să meargă până la discreditare. Discreditarea lui e o piedică în fața reabilitării.

...Desigur că nu de aceste considerații țin cont imbecilii conducători de varieteu (mascate sub „nevino-vatele“ titluri: teatre familiare...) cari permit să se joace pe scenă niște porcării (fie-mi permis să a-daug și acest gen în seria clasificării producției teatrale) a căror eroine sunt studente...

...Și nici măcar dintr'un spirit — hai, să zicem, neînțeles de ei ca modalitate de aplicare — de a îndrepta societatea, nu bagă pe scenă asemenea nerușinari, patroni burtoși cu păr pe cap cât e în palmă și cultură în cap tot atâta.

În grohăitul parvenitilor dela mese nu răsuna speranța în înbușătirea stărilor reprezentate pe scenă, ci satisfacția de a vedea înșosită o clasă de care îi separă bariera culturii.

Nu vreau să caut până unde acțiunea (imi cer scuze în fața termenilor teatrali, dacă-i înșosesc) din stupiditățile pornografice reprezentate pe asemenea scene, precum și aceia dintr'o schiță a d-lui T. Argezei din „Bilete de Papagal“ e verosimilă...

Chiar admitând veracitatea, dar moralizarea nu poate fi oficiată de preoții viciului! E dureros să vezi strălucind insigna studentească dela bereta studentelor, pe capul prostituatelor dela șanțan cu sânii storși în spasmul voluptății și al banului!

Asemenea porcării nu pot efectua o moralizare, ci discreditare în fața opiniei, desgușt și înșosire...

E trist că cei din fruntea Capitalei nu-și pot permite măcar o triare prealabilă a unor atare porcării reprezentative...

Dar desigur că intrarea în speluncile de mai sus e rezerva îmbogățitorilor și a frecventatorilor de meserie.

Dar mai există în București așa zisele „teatre de vară“ la grădini — teatre, desigur aparținând seriozității. La ele merge lume bună: tata, mama, fiul, fiica, prietenul etc. Ei bine! Am văzut la unul din aceste

teatre o piesă, în care actul II și III se joacă numai în cămașă și... indispensabili iar eroinele (nu cunosc prea bine terminologia dedesubturilor toaletei femeiești) se îmbracă și se desbracă pe scenă!

Iar artiștii, când ies dela teatru, nu sunt obosiți deloc, căci aproape 2% din acțiune se reprezintă pe... canapea! În timp ce pe scenă defilează spiritele și aluziile pornografice, mâna craidonului — mascată în întunec — mângâie discret intimitățile inocentei dealături...

Asemenea reprezentații înlocuiesc cu succes desigur „dificultățile“ Voronoff!

Ce se petrece în mințile acelea necoapte, fragede, cari „bat la ușa vieții“, când li se exaltează imaginația cu asemenea lucruri! Cu ușor se deschide poarta imoralității!

Mi se va reproșa că așa sunt principiile noi de educație! Cât mai multă libertate și copilul să poată lucra direct cu realitatea...

Dar eu vă voi spune că o doctorie ca să fie eficace trebuie administrată corect, în doze prescrise și nu în abundență, căci atunci distruge... Și educația asta distruge, înveninează... Și comparația mea e desigur calitativă și nu cantitativă...

Dela București, și orașe în general, puțin se poate aștepta... căci lumea are pretenția că trăiește cu secole înainte!

Dar tu, pătură generatoare de energie a țării, deschide bine ochii, unde și cum îți arunci eventual odrasla... căci germele corupției se dezvoltă admirabil pe mediile fragede și sănătoase!

VEDOR

PRIMARIA ORAȘULUI PIATRA

No. 4251 din 2 August 1928

La 18 August 1928 ora 11 se va ține licitație în camera acestei Primării pentru închirierea în contul D-lui Sami Colb ci a manufactei prop. comunei pe timp de trei ani. Localul se poate închiria și pentru alt scop fără însă a se schimba instalația de brutărie (cupatoare) Condițiunile se pot vedea la Primarie.

No. 5318 din 30 Iulie 1928

La 16 August 1928 ora 11 a m. se va ține licitație în camera acestei Primării pentru reparațiile necesare se face la școala primară de fete No. 2 „Carmen Silva“ din ac. st. oraș

Licitațiile după de iz se urcă la suma de 110.000 lei,

p. Primar C. DUMITRIU

Secretar, Gh. Covrig

UNDE DUCE

MESERIA

Față de asaltul care se dă liceelor, pararel cu nesocotirea meseriilor, nu strică să amintim un fapt, să facem cunoscut cetitorilor un om, și să tragem două concluzii.

Nu numai liceele, școlile militare, seminariile și școlile normale crează o situație și dau societății oameni de seamă, după cum se crede greșit de către mulți. Școlile comerciale și școlile de meserii nu mai puțin oameni de valoare dau, în persoana unora devotați cu trup și suflet carierei îmbrățișate.

La carte ca și la meserii și în orice ramură de activitate, omul este factorul principal, care însușitește sau lăncezește puterea creatoare și producătoare de roduri blagoslovite.

Școala de arte și meserii din Iași, acum vre-o treizeci de ani, a avut norocul să numere printre elevii săi și un vâstar modest al orașului nostru. Harnic și sârguincios, repartizat la secția tinichigeriei, și a pus toate puterile lui de muncă în serviciul acestei meserii. Absolvent al școlii, nu caută slujbe de birou ci ateliere mecanice, în care să se perfecționeze pentru meseria lui favorită. Nu urzește în tavernele socialiştilor campaniile de vrăjmasie împotriva autorităților și instituțiilor de stat, și cu respectul tradiției sfinte din biserică și casa părintească, vestită prin evlavie creștinească, înaintează victorios pe drumul arevoios al muncii drepte și cinstite.

Mănat de dorul promovării cunoștințelor în meseria lui, pleacă prin propriile lui mijloace — roadele brațelor lui — în centrele mari din Europa: la Viena unde stă doi ani, la Berlin așijderea, în elveția, în Belgia și după 6 ani de muncă și menținerea numelui prin vrednicia înușirilor lui de meseriaș, iar nu pe contul statului, ca atâtea filizoni, se întoarce în patrie, înarmat cu cele mai moderne cunoștințe tehnice, în ramura ocupațiilor lui.

Aici, nu râvnește la birourile înalte ale Ministerelor, nu-și pierde vremea cu anticamerele puternicilor zilei, ci își deschide o fabrică de produse ale tinichigeriei. În tovărășia unui vechi camarad de școală. Măcărescu din Iași, cu care realizează bune afaceri industriale și satisface cerințele pieței și ale multor instituții cu fabricatele sale de o rară execuție la noi în țară.

Acest tânăr întreprinzător, acum încărunit, cu voință de fer, spre cinstea neamului nostru este român și spre onoare orașului nostru, este originar din localitate.

În timpul de față locuiește în București, Str. Împăcării, unde și-a deschis fabrica și de unde mai ușor își poate desfășura produsele muncii sale.

El se numește D. Necula, fratele eroului căpitan Gh. Necula mort pentru patrie, toți oamenii de ispravă și devotați cauzei românești.

Iată adevărata politică împotriva acapărării pieței noastre de către streini cu produsele lor, politică de muncă stăruitoare și cinstită, nu de ciomege și de stricare de geamuri.

Oamenii se pot ridica nu numai prin licee și prin universități, ci și prin cultivarea diferitelor laturi ale vieții economice, prin comerț și industrie, când voința și puterea de muncă sunt angajate în lucrări cu directive înalte, spre folosul individului ca și al colectivității.

Pr. Gh. VERȘESCU

Preot M. GAVRILESCU

Fără titlu

Informațiuni

SĂ SE ȘTIE

La o universitate din România are.

La examenul de Geometrie descriptivă.

Un student, dintr'unul din cele mai frumoase județe din nordul Moldovei, se prezintă, în fața profesorului respectiv, a zecea oară...

Profesorul: la creta, domnule și esenează pe tablă o sferă cu diametrul cutare și, la depărtarea cutare, o sursă luminoasă oarecare, lumânare de exemplu. Calculează apoi, umbra și penumbra pe care face sfera în partea opusă isvorului luminos.

Studentul desemnează sfera dată, arată alături, la distanța dictată, lumânarea. Atât. Apoi, privește lung, pe rând: sfera, lumânarea, profesorul, colegii, etc... Face, din gât, un aaaa sigur, apoi se retrage doi-pași înapoi și... tace.

Profesorul insistă, dându-i ușoare explicațiuni, pe care studentul se străduiește să le și noteze pe tablă, făcând acelaș gest de îndepărtare de tablă și persistând în aceeași tăcere, întreruptă de acelaș aaaa prelung, gutural.

Profesorul insistă iarăși, puțin nervat.

Studentul se apropie din nou, terge complet tablă și se dă răsfios la o parte.

Profesorul intrigat și iritat, ridicând glasul, îl întreabă de ce nu lucrează.

Studentul: Nu are umbră nici penumbră, domnule profesor!

Profesorul: !?

Studentul: Da, d-le profesor, sfera are umbră nici penumbră, penumbră lumânarea este stinsă...

Costăchel

PRECIZĂRI

Individul care redactează ziarul „Făclia”, Nicolai N. Chertic, din Cluj, își etalează în ziarul vocabular ce-l posedă. În gâdul de cultură la care a ajuns, într'un articol făcut la adresa lui C. Turcu

Nu dăm nici o atenție vorbelor lui. Prin articolul s'a desoris pe sine însuși în fața publicului.

Știu că este omul.

Insulele aduse lui C. Turcu nu latingn ei pe parte.

C. N. Turcu era cotat la liceu printre cei mai buni elevi și în special cel mai bun la limba română. În fiecare an era recomandat profesorilor pentru diferite concursuri literare interscolare, de la cari nu s'a întors niciodată fără să fi reușit printre cei dintâi, făcând astfel cinste școlii.

Anuarele liceului pot dovedi aceasta.

La Universitate s'a remarcat printre cei mai buni studenți de la Filozofie. Nu odată D-l profesor Gusti l-a dat exemplu colegilor săi la cererile seminariale.

Printre colegi se bucură de o deosebită considerație pentru care fapt de arăta ori, a fost trimis ca delegat în diferite comisii studențești.

Ziarul „Avântul” se mândrește cu dansul.

Nicolai Chertic este student în anul II și pentru că o face pe deșteptul, crezându-se competent în orice materie de discuție, este luat totdeauna, în bătaie de joc, de toți colegii și, aruncându-i seopitele, de prost și încrezut.

Spunând sincer toți studenții pietreți, cari locuiesc în căminul Sf. Voievozi, dacă nu e așa, un l-au luat odată în primire, iarna trecută, studenții—după terminarea unui festival la care conferențiat scriitorul Brădescu Voinești—făcându-l de ris.

Din parte-ne întreg desprețul nostru, împărțitului impertinent și nerușinat.

D. L. S.

Colaboratorul nostru care semnează **Excertus** nu este părintele Verșescu, cum crede „Făclia” și nici persoana pe care numește „Volta”

No. 22 al ziarului nostru, adresat D-lui Alex. Ionescu revizor școlar, ne-a fost restituit cu mențiunea: „refuz”

Noi bănuim că această hotărâre a fost luată de fiul D-lui revizor—studentul Gheorghită Ionescu.—drept răzbunare pentru că ne-am ocupat de dansul.

Dacă nu e chiar așa și dacă de aceeaș părere cu fiul este și tatăl, rugăm pe D-l Alex. Ionescu—întrucât a primit regulat toate cele 21 de numere ale ziarului nostru—să binevoiască a ne achita costul lor prin mandat poștal.

Din lipsă de spațiu, D-l Adrian Brescanu—singurul care a scris politicos, decent și civilizat un singur articol în Făclia—nu poate avea răspunsul dorit decât în numărul viitor al ziarului nostru.

Vineri 3 August a. c. s'au împlinit 9 ani de când armata română a ocupat Budapesta desființând acest focar de propagandă bolșevică de sub conducerea lui Bela Kun.

Aflăm din ziare că, din cauza secetei, întreaga recoltă de anul acesta din Basarabia este complet compromisă.

Consiliul de Miniștri a destinat, în scopul ameliorării situației, un fond de 5 milioane lei.

În restul țării deasemenea recolta porumbului este foarte proastă. Din această cauză prețul porumbului e mult urcat față de cel al grâului.

UN RĂSPUNS

Un singur răspuns palavrelor adresate la persoana mea de D-l Invițător Drăgușanu prin fișulca „Volta”

Acest domn învățător—care este urmărit de Parchet pentru înstreinarea materialului de construcție al școlii, care a luat din pereții primăriilor tablourile oficiale și le-a călcat în picioare și care se vede că n'are stăpân—în mod oficial îmi recunoștea meritele mele după cum se constată din următoarea adresa sub No. 39 din 19 Decembrie 1924:

„Prea cinstite Părinte,
„Am onoare a vă face cunoscut „că lucrarea acoperământului de la „fântâna școlii noastre s'a terminat. „Lucrarea s'a făcut în condițiuni „cât se poate de bune din lemn și „fier bun.

„Prea fericit că preotul în acest „sat lucrează în armonie cu învățătorii în binele poporului și al neamului nostru, prea fericit că Sf. Voastră vă sacrificați oricând punga „pentru opere culturale și de bine-facere, vin a vă mulțumi, pentru că „și de data aceasta a-ți plătit acest „acoperământ, rugând totodată pe „bunul Dumnezeu să vă dea sănătate și să ajungeți într'un mulți ani „Sf. Sărbători ale nașterii și anul „nou”.

Director (ss) P. Drăgușanu

Autoritățile școlare, și multă lume știe că am dat pentru școlile din Dreptu, Vișoara, Bistrița, Agărcia, Tarcău și Ardeluța sume însemnate, deosebit de sprijinul și munca mea.

Acum primesc prin D-l Drăgușanu răspunsul care cred că va servi de pildă și altor binefăcători.

Tot acest educator și luminător al satelor, supărat că nu i-am putut satisface unele dorinți personale, se poartă astăzi după cum se știe, dând deplină dovadă și de dezechilibru și de lipsă de elementară bunăcuviință.

Din parte-mi „Dumnezeu să-l ierte” că la altceva mai bun nu-l poate duce slaba sa minte.

Arhimandrit Ghenadie Caran

Jaful bantitesc al Societății de asigurare „POPULARA” din Piatra-N. (Avram Schvartz, Isac Goldfarb și H. Mihalovici).

Surprize pentru numărul viitor!

Cetățeni ai orașului! Duceți-vă, cu toții la serbările studențești. Le trebuie bani ca să aibă cu ce scoate Făclia, unde să vă poată batjocuri și insulta.

Învățătorul Petrică Drăgușanu—cel care a zdrobit, în picioare, mai anul trecut, tablourile oficiale din localul primăriei (vom reveni și cu alte precizări)—ne oferă, în ziarul său, fotografia ca să-i o scuipăm, deocamdată, până ce vom avea ocazia să-l întâlnim în carne și oase...

Pe fața lui și scuipatul nostru ar fi un omagiu.

A propos de felicitările lui Q. F. Minor (H. Munteanu profesor la gimnaziul din Tg. Neamț) fostul colaborator al Telegrafului și viitor colaborator al Făcliei: „Spune-mi cu cine te'nsotești ca să-ți spun cine ești”.

Domnul G. Costăntinescu, absolvent al Școlii Polytechnice din Timișoara, sosind în localitate, a fost solicitat, insistent, de către grupul foitei tipografice „Făclia”, a-i oferi colaborarea.

„Ai vreo răfuială cu cineva, vino la noi” i s'a spus printre altele.

D-l Costăntinescu a refuzat net, răspunzând că D-sa este un cetățean pașnic și fără apucături birjărești și mahalagești.

D-l Ionel Hudici, student ne trimite, telegrafic, din București, următoarele:

În urma cercetărilor, protestez, cu ultima energie, și mă desolidarez de cei ce-au atacat și vor ataca demnitatea și onoarea fostului meu profesor Grigore Capșa; aceasta în semn de sfântă datorie, respect și libertate de conștiință.

I. Hudici

Aflăm dintr'o sursă sigură că ziarul „Volta” și-a suspendat apariția până la... procurarea unei tipografii proprii.

Atragem atenția cititorilor asupra importantului articol al valorosului nostru colaborator Pr. Gh. Verșescu: „UNDE DUCE MESERIA”

D-l Gheorghită Ionescu—fiul d-lui revizor școlar—intr'un moment de furie (are adeseori ast-fel de momente) a provocat pe directorii ziarului nostru la duel. După provocare, însă, și-a adus aminte că nu cunoaște codul onoarei și a împănato prin oraș, în căutare; negăsind, probabil, (una din persoanele dela care l-a cerut știm precis că nu i l-a dat) a renunțat la ideea duelului. Gurile rele spun că poate a renunțat și din cauză că trebuia să se serviască de o armă cu care, odinioară, s'a dueltat cu sine însuși.

Ceeace scriu despre mine caraculele gazetărești, tâmpiti grosolani ai artei grafice, analfabeții tiparului, imbecilii (ca să întrebuițez limba-jul lor murdar) și idioții cugetării omenеști—toate insultele, calomniile josnice, mojițiile dobitocești, trivilitățile rușinoase, grosolaniile de mahala, injurăturile de surugiu, porcăriile necuviincioase etc. etc.—toate nu au decât soarta prafului de pe ghete pe care îl șterg jos, în orice moment, cu peria.

C. N. TURCU

Pentru d-nul Primar al orașului

În fața casei d-lui prof. Ciucea, colț cu străzile Apele Minerale, Petru-Rares, Oborului și Cuza-Vodă, există o cișmea publică, care alimentează cu apă o bună parte din populația acestor străzi.

Cum în str. Petru-Rares, de peste Cucejdin, nu există conductă de apă, iar unele din fântânile de pe aici, secând, din cauza secetei, se alimentează dela această cișmea și arestul preventiv.

Din această cauză cișmeaua fiind foarte aglomerată și fiind sistem vechi cu robnet, se strică foarte lesne, lăsând locuitorii din aceste părți zile întregi fără apă.

Ne facem ecoul locuitorilor, rugând stăruitor pe d-l primar al orașului, care s'a remarcat în alătea rânduri ca un bun gospodar, să înlocuiască această cișmea cu una sistematică în felul celei din str. Petru-Rares din fața șc. Comerciale.

Polițe Protestate

V Popescu Borlești	10000
C Nadășanu	2000, 2000 și 2000
Calman Beris I C Brătesanu	1000
Ecaterina și N Iacobuț	1500
Const Gh Pascu Dobreni	4000
Ioan C. I. Vicol Șerbesti	1700 și 2000
Petru Gavrilu	672, 800 și 1200
Ioan Vmătoaică, Negrești	2000 și 4000
David Schvartz Peatra-N	1244
C. Ungureanu Dobreni	1200
Gh. I. Fotea Roznov	8000
Lupu Marcu, Peatra-N	1000
Mihai Humă Negrești	10.000
Neculai Gr. Blaga Roznov	4000
Costache David Ceahlău	6000 și 6500
Șmil Lebovici Peatra-N	1000 și 1000
Șulem T. Șulem	4000
V. N. Girovanu Gîrrv	3000
Vasile Ceacăș Corlești	6000
Catz Șmil și Avram Fischer	2729
V. C. Laza Dragomirești	10.000
Th. Al. Dimitriu	2 a 20000

Citiți „Avântul”

Ciocnire de automobile

Joi după masă, în fața fotografiei Chevallier, automobilul prefecturei Tecuci, condus de un domn senator, s'a lovit violent de auto-camionul-stropitoare al primăriei locale.

Automobilul s'a ales cu o aripă distrusă complet; camionul nici nu s'a sinchisit.

Iată cum primăria Piatra-N. a bruscat și stropit cu apă tocmai pe prefectura din Tecuci.

Advenstisti la Primărie

Un Consilier Comunal de-o înaltă autoritate morală mi-a comunicat în una din zile că: adventiștii, adică rătăciții și mincinoșii religioși creștine, defămătorii și calomniatorii Evangheliei Mântuitorului Hristos, au avut cunțutanța nejustificată, și, mă miră că Primăria a înregistrat cererea sus numiților, cari au cerut să li se dea autorizație de-a construi casa lor de rugăciune.

Terenul și poziția se găsește drept în centrul orașului Piatra-N. și spre rușinea de până acum a publicului nostru creștin chiar vis-a-vis de Catedrala St. Ioan—fundăția Domnitorului Ștefan cel Mare și Sfânt—în coasta lăzii „Petru Rareș” și lângă școala Comercială.

Mai mare înjosire pentru neamul nostru nu se poate, față unde duce indiferența materialismului de azi!

Pe urmă, delegația Comunală de autorizații, care nici nu trebuia să citească barem o cerere nejustificată și ireală, intrând în discuție, a căzut de acord să respingă atare cerere. Membrii cari au avut adevărată educație morală socială sunt: D-l D-r Palladi D-l Ioan Lăzariu și D-l Ipcar. Al patrulea membru, membru marcant al partidului național-țărănesc local, a fost de părere să se aprobe cererea adventiștilor invocând lucruri care nu le prevede Constituția și Legea cultelor de curând votată.

Cinste celorlalți-Consilieri comunali, cari judecând profund lucrul, s'au gândit că e rușine să se aprobe o atare cerere unor indivizi rătăcitori și bolșevici religioși, cari au cimitirul la un loc cu al animalelor și câinilor. Dar și aici s'a făcut o greșală, căci animalele sunt mai de folos oamenilor, decât acești rătăciți și tulburători ai ordinii publice.

Publicul pietrean e ragat să știe că acești năimiți și instigatori bolșevici religioși,— cari ouă nici iudei, nici turei, și cari n'au nici un fel de credință următoarele: Noi românii suntem creștini ortodoci; religia noastră creștină ortodoxă e dominantă, sufletul nației române și geneza culturii noastre naționale.

Religia noastră se predă și se învață de la grădina de copii și până la Univ rsitate și ea nu se învață și se studiază cu o știință pentru că adevărurile ei fundamentale și morala sa, sunt în funcțiune cu progresul civilizației religia fiind pârghia desăvârșirii inteligenței și a sentimentelor nobile din om.

Religia noastră e un patrimoniu sacru și național,—ea a creat constituția țării și legile, ea ne-a pus în libertate și o c i a lă, și dacă e vorba de libertatea conștiinței, apoi aceasta înseamnă—tocmai să fi bun român, patriot și creștin ortodox.

Advenstiști sunt defămătorii și instigatori multimei nevinovate, inculte și ignorante. Bani vin de aiurea. Campionii cari conduc pe cei proști sunt de rea credință, pentru că falsifică și învață la voia întâmplării—Biblia, pe care numai biserica creștină ortodoxă o are în cinste dumnezeiască, o explică și o comunică omenirii în tâlmăcirile ei cu ajutorul sf. Tradiției!

Oricum bun român să se ferească de adventiști, căci ei sunt bolșevici internaționali sub haina religiei și niște microbi de contagiune a unor idei, care nu sunt nici creștine și nici românești.

Pr. IOAN CHIRCA

Pentru D-nii învățători

La 1 Septembrie cor. apar în editura „Cultura Românească” din București, str. Pitagora No. 18 următoarele manuale didactice aprobate de Minister:

Cărți de citire pentru cl. II, III și IV primară, întocmite de D-nii:

Ioan Drăgan, profesor de pedagogie și director de școală normală;

Alex. Gheorghiu, inspector general școlar;

Petre Cumpănici, inspector general școlar;

Petre Gheorghieasa, inspector școlar; Traian Belcescu, institutor în Focșani, fost institutor la școala de aplicație.

Aceste manuale fiind lucrate conform programei în vigoare și în spiritul școlii active, prezintă un real progres în domeniul cărților didactice de curs primar.

După cererea generală a cititorilor noștri, publicăm încă o dată cazierul conducătorilor cercului stud. „Petru-Rareș” secția București...

CĂRȚILE PE FAȚĂ fără ură și fără părtinire

Făclia—ediția specială a Telegrafului Löbensonhesc, ce anunță că deacum va apare numai odată pe săptămână, în loc de două ori—ne atacă mereu. Are o ciudă atavică asupra ziarului și a colaboratorilor noștri.

Să le fie de bine.

Noi am mai publicat că nu putem polemiza cu dâșii. N'avem cu cine. Intregul lor limbaj se reduce la: scrib, pigmeu, tembel, imbecil, idiot tâmpit, parvenit, păcătos, laș, nerușinat, etc. (consultăți „Făclia” veți găsi acolo și o abundență nebănuită de cacofonii: „masca care acoperă ignoranța” etc...)

Pentruca opinia publică

să știe însă cu cine are deaface, publicăm cărțile de vizită ale celebrelor colaboratori dela Făclia, cari sunt în același timp și conducătorii cercului studențesc „Petru Rareș”, secția București.

1) D-l C. Gh. Stan—președintele cercului și director al Făcliei (inculpat pentru lovire, ziua în amiaza mare, în plină stradă; dosar No. 2335/927—jud. oc. I Piatra-N.)

2) D-l Em. Mircea student, eliminat din cercul Roman și primit de D-l Stan & Brânză în cercul Petru Rareș, agresorul nerușinat «cu apucături de codru» din recenta vacanță a Paștelor, (inculpat pentru lovire, ziua în amiaza mare, în plină stradă; dosar No. 1045/928—jud. oc. I Piatra-N.)

3) D-l V. Brânză—student—fost și viitor președinte al cercului (eliminat de «Centrul Studențesc București» pentru lovire și spargere în localul centrului; adresa No. 146 din 1928 a C. S. B.)

4) D-l C. Bălușescu—studentul etern—cel care s'a crampontat un an la președinția cercului din cauză că nu putea justifica gestiunea (mai știm ceva și despre gestiunea căminului Voevozi)

5) D-l Gh. Ionescu—student la Iași de patru ani în anul I, cel «cu apucături de sinucigaș» și cu gestiunea cinematografului liceului (avem dovezi).

6) D-l N. N. Chertic (din Cîrteii)—redactor irresponsabil la «Făclia»—cel care era de răsul colegilor în liceu, cel care e de răsul batjocoritor al colegilor studenți din cămin, cel care a fost răpezit afară dela redacția noastră (posedăm scrisoarea prin care se milogește să-l reprimim—dacă desminte o publicăm).

7) D-l Etc.... Etc.... Etc.... ejus dem farinae.

Ne-am lămurit, nu?

Totuși, de va fi nevoie, vom reveni cu noi amănunte senzaționale.

Abonamentele la „Avântul”

LA SATE LEI 120 PE AN
LA ORAȘE LEI 150 PE AN
PENTRU BĂNCI, INSTITUȚIUNI ȘI
AD-ȚII PUBLICE LEI 200 PE AN

Corpul Portăreilor Trib. Neamț

Publicație de Vânzare No. 5336

Anul 1928 luna August ziua 1
Conform Jurnalului Trib. Neamț s. I No. 4775/928 se publică că în ziua de 11 August 1928 ora 10 dim se va vinde prin licitație publică la fața locului în com. Căciulești Jud. Neamț, avere mobilă sechestrată prin proc. verbal No. 1620/928 dela I N. Grecu din com. Căciulești în pretenția creditorului Iosif Herșcovici din Piatra-N. averea care se compune din: o lapă raibă o noatină de 2 ani, o vacă 16 oi, un cotingar de 2 cai cu osii de fier, 3 butoaie goale de stejar; primul de circa 1000 kgr. al II-lea de circa 700 kgr. și al III-lea de circa 500 kgr. anume specificate prin sus zisul proc. verbal de sechestrul aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către stat și portărei privesc pe d-nii cumpărători.

Portărel I. DURAC

Secretar, Th. Ștefănescu

Ds. No. 513/928

Corpul Portăreilor Trib. Neamț

Publicație de Vânzare No. 5302

Anul 1928 Luna August în 1 zile
In baza Jurnalului Trib. Neamț s. II No. 4810/928 se publică spre cunoștința generală că în ziua de 11 August 1928 de la ora 13 p. m. înainte se va vinde prin licitație publică la fața localului în com. Farcașa Jud. Neamț, avere mobilă proprietatea falitului Gavril Mare supusă vânzării pentru îndestularea masei credale și care avere se compune din:

Marfa de prăvălie și obiecte casnice anume specificate în inventarul din 18 Noembrie 1927 aflat la dosarul falimentului.

Portărel, I. DURAC

Secretar, Th. Ștefănescu

Ds. No. 2752/927

Corpul Portăreilor Trib. Neamț

Publicație de Vânzare No. 5828

Anul 1928 luna August ziua 1
Conform Jurnalului Trib. Neamț s. I sub No. 4776/928 se publică că în ziua de 13 August 1928 de la ora 10 dim. înainte se va vinde prin licitație publică în Piața orașului Piatra N. averea mobilă sechestrată prin proc. verbal No. 2027/928 de la debitorul Vas Suceveanu din Piatra-N în pretenția creditorului Iosif Herșcovici din Piatra-N avere care se compune din: o mașină de bere o tirizie cu greutatea ei până la 5 kgr. și 50 sticle cu coniac și luică

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către stat și portărei privesc pe d-nii cumpărători.

Portărel, I. DURAC

Secretar, Th. Ștefănescu

Ds. No. 1298/928

Corpul Portăreilor Trib. Neamț

Publicație de Vânzare No. 5319

Anul 1928 luna August ziua 1
Conform Jurnalului Trib. Neamț s. I No. 2930/928 se publică că în ziua de 16 August 1928 de la ora 10 dim. înainte se va vinde prin licitație publică în Piața Mare orașul Piatra-N avere mobilă sechestrată prin proc. verbal de sechestrul No. 1130/928 de la debitorul Vas Gherasim din com. Piatra-N anexa Cîrteii în pretenția creditorului Iosif Herșcovici din Piatra-N. avere care se compune din: o vacă cu un vițel mic 10 oi, 5 miei, o balercă goală de stejar în capacitate de circa 253 l. și 4 butoaie goale de fier pentru benzină anume specificate în sus zisul proces verbal de sechestrul aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata iar taxele către stat și portărei privesc pe d-nii cumpărători.

Portărel, I. DURAC

Secretar, Th. Ștefănescu

Ds. No. 1102/928

Corpul Portăreilor Tribunalului Neamț

Publicație de Vânzare No. 5310

Anul 1928 luna August ziua 1.
Conform Jurnalului Tribunalului Neamț s. I sub No. 3442/928 se publică ea în ziua de 3 Sept. 1928 dela ora 10 dim. înainte se va vinde prin licitație publică la fața localului în comuna Slobozia Jud. Neamț averea mobilă sechestrată prin procesul-verbal No. 1619/928 de la D-l Ion Gh. Ostășchie din Slobozia Jud. Neamț, în pretenția creditorului Iosif Herșcovici din Piatra-N. avere care se compune din: vase (butoaie) pentru vin, tumurugi de stejar, o mașină de cusut, mobilă și diferite obiecte casnice, anume specificate prin sus zisul proces-verbal aflat la dosar.

Vânzarea se va face pe bani gata, iar taxele către stat și portărei privesc pe d-nii cumpărători.

Portărel, I. DURAC

Dos. No. 3102/928.

Citiți și răspândiți

„AVÂNTUL”

IMPRIMERIA
JUDEȚULUI
NEAMȚU

STR. ALEXANDRU
CEL BUN No. 32

Renovată cu litere și mașini noi
aduse direct din străinătate

EXECUTA LA
TIMP și CURAT

IN CONDIȚIUNI
IREPROȘABILE

IMPRIMATE
CU PREȚURILE CELE MAI EFTINE